

ולא נפרד ממנה. ומשום לכך כל המعنיות יוצאות ושותעים ונשים לכל עבר ופוחדים בה פתחים, ועל כן ותמים נמצאים ממנה, ורחמים פתחים בה.

ומשם שקוראים לה אם, נקבה גבורה, ודין יוצא ממנה. נקבה רחמים לבה, הרי מכך מתודרים דיןיהם, ומשום לכך מתוודים ברכמים ונקיוד בדין. האותיות ברכמים, ונשפע דין מצהה, כמו כן יהו"ה, הנגה לרעה אתה.

הרעה שנייה - מצד הראשונה האו יוצאת ומטעוררת דרגה אחרת שנקרעת גבורה, וזה נקרא אליהם באותיות הלו מפש. והראשית (אתה) היא מזעיר אנטון, וכו' נאהזה. ומשום שנאהזה (ה) בזה בתוכו ה' האלים, כי ה' הוא האלים, אבלו האותיות, וזהו

אחד, וזהו דרגה שנייה.

דרגה שלישית - אדק. פטר אמרון, הרי בית דין של המלך, ולמדנו אדע"י לך כתוב וכן נקרוא, וכנסת ישראל נקרעת בשם הנה, והשם הנה במקום הזה נשלם, ואלו הן שלוש דרגות שנקראות בשם הדין, והכל נקשר אחד עם אחד בלבד, כמו שבסאנו.

אמר לו, אם נוח לפני אבא, הרי שמעתי על זה, שפטות (שמות י) אהיה אשר אהיה, ולא עומד בו. אמר לו, אלעזר בנו, הרי פרישה הכהרים, ועכשו בדבר אחד הכל נקשר.

וסוד הדבר לך הוא. אהיה, זה כלל של הכל. שכששבילים סתוים ולא מתפרקם, וכלהלים במקום אחד, אז נקרא אהיה, הכל של הכל, סתום ולא נגלה. אחר שיאחה מטהו ראשית ואותו נהר עבר למשך את הכל, או

נפקין ונגדיין ואשתקין לכל עיבר. ופתחין בה פתיחון, ועל דא רחמי מנה משתבחין, ורחמן פתיחין בה.

ובגין דקראיון לה אם, נוקבא גבורה, ודינא מנה נפיק. אكري רחמי בלחוּדָה, הא מיטרא דינין מתרין. ובגין לכך כתיב ברחמי, ונקיים בדינא. אתוון ברחמי, וatanegid דינא מיטרא, בגונא דא יה"וה, האי דרגא מד.

דרגא תניינא, מיטרא דהאי קדמאה, נפיק ואפער דרגא אחרא אكري גבורה, והאי אكري אלהים, באליין אתוון ממוש. ושירוטא (ה) מזעיר אנטון הו, וביה אחד. ובגין דאתה אחד (ה) בא, כתיב זי' הו האלהים, כי זי' הוא האלים, באליין אתוון, והו מד. ורא הו דרגא תניינא.

דרגא תליתאה, אדק. כתרא בתרא, האי בי דינא דמלכא. ותאנא אדע"י הבי כתיב, והבי אكري, וכנסת ישראל בהאי שם אתקרי. והאי שם באתר דא אשתלים. ואליין אינון תלת ברגין, דאקרון בשמהוּן דינא. וכלא מתקשר מד בחד بلا פרודא, כמה דאוקימנא.

אמר ליה, אי ניחא קמיה דאבא, הא שמעنا בהאי, דכתיב, (שמות י) אהיה אשר אהיה, ולא קיימה ביה. אמר ליה אלעזר ברי, הא אוקמיה חבירי, והשתא בחד מלא אתקשר פלא. (דף ס"ה ע"ב).

וירוא דמלה הבי הו. אהיה, דא כל לא דכל לא. דבד שביבין סתימין ולא מתפרקן, וכליין בחד אמר. פדיין אكري אהיה, כל לא כל, סתים ולא אהגלייה. בתר דנפק מניה שירוטא, וההוא נהר אתעבר